

[Arbejdsministeren.]

juli 1967 var 123; det udløste for 3 points-området regulering til og med 121, således at 2 points henstår. For 2 points-området skete reguleringen til og med 122, således at 1 point henstår. Det senere for oktober beregnede reguleringspristal, som kun er lønregulerende for en enkelt, forholdsvis mindre gruppe, er opgjort til 125. Det fremgår herved, at der inden devalueringen gennem et reguleringspristal er konstateret prisstigninger til en dyrtidsportion såvel på 3 points-området som på 2 points-området, idet denne efter de gældende bestemmelser — de være sig overenskomst-mæssige, lovmæssige eller regulativmæssige — udløses ved reguleringspristal 124.

Forslaget går derfor ud på, at efter udløsning til januar af 1 dyrtidsportion suspenderes for 1 år de næste 3 reguleringspristalspoints. I denne periode skal reguleringspristallet altså stige op til 130 for at udløse en ny portion på 3 points-området og til 129 på 2 points-området.

Efter forslaget ophører dets virkninger i forbindelse med de nye indkomstfastsættelser i foråret 1969. Jeg vil gerne føje til, at når man således foreslår loven begrænset til 1 år, får den en virkeperiode svarende til opkrævningen af engangsskatten. Herved opnås også, at den griber mindst muligt ind i den indkomstfastsættelse, som i overensstemmelse med regeringens principielle opfattelse er overladt til parterne på arbejdsmarkedet.

Idet jeg herudover skal henvise til de til lovforslaget knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale det til tingets velvillige og hurtige behandling.

Anden næstformand (Thestrup): Uden for dagsordenen giver jeg dernæst ordet til finansministeren, for at han kan fremsætte det for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Finansministeren (Grünbaum): I tilslutning til det af arbejdsministeren fremsatte

lovforslag skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om engangsskat for personer for skatteåret 1968-69.*

Forslaget er den tredje af de foranstaltninger, som regeringen har ønsket gennemført i forbindelse med den begrænsede danske devaluering, der blev en følge af den britiske devaluering. Den første foranstaltning var jo det allerede vedtagne avancementstop. Den anden foranstaltning er det af arbejdsministeren fremsatte lovforslag om en ændret dyrtidsregulering som lønmodtagernes bidrag til stabilisering af den økonomiske udvikling. Regeringen lægger afgørende vægt på, at de nødvendige indgreb ikke vender sig ensidigt imod nogen enkelt samfundsgruppe, og efter det forslag, jeg her fremsætter, skal derfor ikke-lønmodtagerne betale en engangsskat som deres bidrag til stabiliseringen af de økonomiske forhold. Engangsskatten skal efter forslaget betales med 3 pct. af den skala-indkomst, der anvendes ved statsskatte-beregningen for skatteåret 1968-69. Ved fastsættelsen af en procentsats på 3 er det tilstræbt, at engangsskattebyrden gennemsnitlig skal svare nogenlunde til den byrde, som pålægges lønmodtagerne ved forslaget vedrørende dyrtidsreguleringen.

Jeg vil gerne redegøre for, hvorledes den skala-indkomst fremkommer, hvoraf engangsskatten skal beregnes. Udgangspunktet er den skattepligtige indkomst, der jo fra og med skatteåret 1968-69 skal opgøres uden skattefradrag efter det ligningslovforslag, der er til behandling her i tinget. I øvrigt fremkommer skala-indkomsten ved, at indkomsten nedsættes med eventuelt hustrufradrag, nedslag for folkepensionister m. fl. samt nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v. Efter det fremsatte forslag til udskrivningslov for skatteåret 1968-69 kommer hertil et personfradrag på 10.000 kr. for forsørgere og 5.000 kr. for andre skattepligtige. Endvidere kan der jo i visse tilfælde blive tale om et reguleringsfradrag, som også går fra ved opgørelsen af skala-indkomsten.